

Пророци.

Въ старо врѣмѧ, а особенно откакъ ся раздѣлили Іудейско-то и Израилско-то царства, при владѣніе-то на цари-ты Богъ избиралъ иѣкои благочестивы человѣци, та гы напънивалъ съ своя Духъ за да открывать и на други-ты людѣ волїж-тѣ Му. Тыя человѣци сѫ нарѣчени: Пророци.

Пророци-ти сѫ пращани отъ Бога да пророкувать сирда прѣдказватъ и на други человѣцы, чото има да стане испослѣ, да правять чудеса, да ся карать за идолопоклонство-то и за пороцы-ты, да казвать на нечестивы-ты, какво щасть б҃дѣть наказані, ако ся неисправять, а пакъ благочестивы-ты человѣци да подкрѣплявать въ добродѣтель и да гы угѣшивать съ налѣждѣ за благодать божію и за спасеніе.

Вси пророци, които сѫ ся появлявали у Израилскыя народъ, и то отъ раздѣленіе на царства-та до Іоанна прѣдтеча, были шестнадесятъ. Отъ тѣхъ.

Авдія е проповѣдалъ въ Израилско-то царство.

Іона е живѣль въ Израилскѣ-тѣ землѣ, а проповѣдалъ покаяніе на жители-ты въ градъ Ниневію, Ассирійскѣ столицѣ.

